

[Poul Dam.]

foranstaltninger, men når man blot flytter udgifterne over til befolkningen, er der ikke nogen samfundsæssig gevinst ved sagen. Det er de mange, der kommer til at betale, og skattelettelsen, som måske, måske, måske kommer, glæder først og fremmest de få. Er det blevet socialdemokratisk politik i 1973? Jeg ved godt, at der er tale om kompensationer, jeg ved også, at kompensationer nødvendigvis må være forholdsvis pletvise, de skaber en række tekniske problemer, de hjælper ikke alle de mennesker, der bliver ramt af denne ændring af forbrugerpriserne. Den ordning, vi foreslår, er langt enklere, langt mere retfærdig.

Nu er der nogle — f. eks. var der en leder i Politiken forleden dag — der siger, at det jo drejer sig om småbeløb, 200-300 kr. pr. familie om året, og det er jo ikke noget at snakke om. Bevares, man kan spare pengene ind ved at afsige abonnementet på Politiken. Det er nogenlunde samme format, og leder-skribenten vil i hvert fald ikke have noget at skulle have sagt i den anledning. Men at der er ansvarlige politikere, som skulle synge med på den vise, er utroligt. Hvordan kan man se så letsindigt på forbrugernes økonomi? Det er jo ikke småpenge, der er tale om for den enkelte familie. I det disponible beløb, som den enkelte familie har til husholdningen, er det penge. Fra 1. februar har monopoltilsynet godkendt en række forhøjelser af priserne på mejeriprodukter; det har man kunnet læse i aviserne. For en gennemsnitskøbenhavnner drejer det sig om 100 kr. om året, men det bliver jo helt andre beløb for enhver familie med børn, for enhver familie med hårdt arbejdende medlemmer, ja, for enhver familie, hvis kostplan er tilrettelagt fornuftigt med et stort indslag af mejeriprodukter.

Jeg har gennemregnet kostbudgettet for den lille institution, som jeg har et medansvar for. Pr. døgn og person vil kostprisen stige med 27 øre efter 1. februar. 27 øre lyder ikke af så forfærdelig meget, men det bliver til mange penge i løbet af et år, og oven på disse 27 øre for mejeriprodukterne kommer alle de andre EF-prisforhøjelser, som vi foreløbig kun kan skimte i horisonten, men som vi er sikre på kommer. En helt anden sag er så, om mejeriprodukter ikke kunne være noget billigere, men det

hører under handelsministeren, og jeg skal ved lejlighed komme tilbage til sagen; jeg har en fornemmelse af, at det kunne gøres anderledes.

Man må konkludere, at regeringen indleder sit sparefelttog ved at vælte byrder over på husholdningerne, tilmed sådan at den skjuler sig bag EF. Regeringen vil åbenbart ikke være sine egne handlinger bekendt. Lovforslaget er ikke den eneste løsning af problemet om den bestående ordnings forhold til EF. Jeg har for få minutter siden anvist en anden og bedre. Men regeringen vil altså spare på de jævne forbrugeres bekostning og på folkesundhedens bekostning. Hvordan skal dette fortsætte?

Kun ét er klart: til denne asociale linje skal regeringen ikke forvente nogen som helst støtte fra SF. Og for at sige det helt klart: hvis dette forslag virkelig skulle komme til tredje behandling, vil vi stemme imod det.

Landbrugsministeren (Ib Frederiksen):

Jeg vil gerne knytte nogle bemærkninger til de kommentarer, der er kommet fra de forskellige ordførere. Jeg er glad for, at det gennemgående træk var, at det var en lov, vi måtte ophæve, idet vi ikke kunne køre et forbrugertilskud på den måde efter tilslutningen til EF. Jeg vil også gerne bekræfte, at jeg har sendt dette brev til ordførerne om denne bekendtgørelse; det var ment som en, synes jeg, rimelig orientering over for ordførerne.

Jeg vil også gerne understrege, hvad hr. H. C. Toft sagde, at dette tilskud intet som helst har med tilskud til det danske landbrug at gøre. Det er et forbrugertilskud, og når det ligger i landbrugsministeriet, må man sige, at det er af administrative grunde. Og dér vil jeg gerne vende mig imod hr. H. C. Tofts bemærkninger om, at ordningen kunne køre videre. Jeg vil gerne sige, at den er kædet meget nøje sammen med mejeribrugets hjemmemarkedsordning, der administreres af Mejeriernes Fællesorganisation i Århus. Her havde man et administrationsapparat med opkrævning af afgifter hos mejerivirksomheder m. v. på grundlag af et indberetningssystem fra virksomhederne til mejerikontoret, og så var det meget enkelt at koble tilskudsordningen ind her. Administrationen og udbetalingen af de ca. 200